

**Toespraak commissaris van de koningin Max van den Berg
t.g.v. het in ontvangst nemen van het eerste exemplaar van
het Kiwanisboek op 23 november 2011 (Martini Ziekenhuis)**

Dames en heren,

Ondanks dat ik hier bij de opening in april 2008 voor het laatst was, begin ik me hier al een beetje thuis te voelen. Ook wel logisch. Het is immers precies waar het Kiwanishuis voor is bedoeld. Gezinnen een zo goed mogelijk alternatief bieden voor thuis, als alle aandacht gericht moet zijn op hun kind in het Brandwondencentrum van het Martini Ziekenhuis.

Kiwanis Winsum en Kiwanis Groningen hadden het daarom niet beter kunnen bedenken: dit boek voelt ook als “thuis”. En alle inzenders hebben vastgelegd hoe divers dat gevoel kan zijn. De een voelt zich thuis bij het zien van de bruisende binnenstad van Groningen. Een ander voelt zich

juist daar thuis, waar het Groninger land in stilte overgaat in de slenken en het Wad. Weer een ander heeft dat gevoel bij het uitbundig zien bloeien van het koolzaad of klaprozen op het Groninger land. Velen van u zullen zich –net als ik– vooral op hun gemak voelen, bij een combinatie van dat alles, én wat afwisseling.

“Grunnegers” is natuurlijk het ultieme cadeau voor pakjesavond, of voor onder de kerstboom.

Omgeven door de warmte van familie, goede vrienden of fijne burens. Iedereen zoekt zijn eigen weg, iedereen op zijn eigen manier. Maar je ergens thuis voelen is in deze maanden juist vaak zo belangrijk.

Dames en heren,

Alle lof voor dit prachtige fotoboek is voor de Kiwanis Clubs uit Winsum en Groningen, en

natuurlijk voor alle fotografen. Ik vertrouw er samen met u op, dat de komende feestmaand zal bijdragen aan dit prachtige thuis!

Dank u wel.